

Publicerad 2009-07-29 12:26 av lodjuret/seglare

Snopen kan man känna sig när man får ett paket stort som en skokartong i present och det inuti kartongen finns i tur och ordning en mängd allt mindre askar bara för att i den sista se den sammetsklädd inuti och i dess bomull ett diamantsmycke vila

Miss i nassen

Andrea vaknade ur sin djupa sömn och visste inte vad att tro. Hade hon vaknat av ett ljud eller var det bara blåsan som gjorde sig påmind? När hon nu ändå var vaken gick hon sta på muggen och satt där visslandes på en melodi när hon hör skatorna bråkade utanför det på glänt stående badrumsfönstret. När hon var klar gick hon därför öch stängde det. När hon passerade köket kom hon på sig med att tycka det kunde vara gott med en nattmacka och en kopp hett, varpå hon gjorde i ordning just detta. Så satt hon där i köket och mumsade i sig smörgåsen. Vad gott det smakade och vad gott det var att dricka så här i tystnaden när dagens alla ljud gått och lagt sig för mörkrets inbrott. Plötsligt, när allting kändes så stilla som allra helst hördes det åter igen något. Men det var inga skator den här gången. Det var knappt hörbart men hon stelnade liksom till av det hon trodde sig höra. Handtaget till ytterdörren trycktes sakta ned och läts lika sakta komma upp igen. Det gick ungefär två minuter innan hon hörde samma omisskännliga ljud igen. Hon var klar med nattmålet och smög via golvmattorna sakta fram mot hallen, nog med att inte göra minsta lilla rörelse som kunde höras utifrån. När hon kommit ut i hallen var där nästan helt mörkt, bara den lilla nattlampan var på och hon stod alldeles intill dörren. Nu varken hördes eller syntes det något. Därför gav hon sig på att lägga huvudet på sned och föra ögat alldeles intill titthålet i dörren. Konstigt, det syntes ingenting i det. Sedan kom hon på att trapphuset antagligen låg i mörker det med, varpå hon rätade på sig igen och väntade. Det hände ingenting på flera minuter. Sedan hördes ett slags frasande läte från andra sidan dörren. Hon försökte kika i titthålet igen och nu såg hon något som hon aldrig sett förut. Hon fylldes av ousäglig fasa och sprang tyst av förskräckelse tillbaka till sovrummet, lade sig darrande ned i sängen och låg där i säkert en timmes tid innan hon ringde sin bästa väninna och berättade om nattens händelser. Jag önskar så att det hade varit just en annan som varit den där bästa vännen för jag hade gärna velat höra vad hon hade att berätta, men det var jag inte så jag fick aldrig reda på vad som hände den där natten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten